

Pražská plynárenská, a.s.
Národní 37
110 00 Praha 1 – Nové Město

Žadatel:

Mgr. Et Mgr. Jakub Michálek
dat. narození: 6.2.1989
bytem: Bořivojova 108, Praha 3

ČÍSLO JEDNACÍ
03/2020

VYŘIZUJE/LINKA
Mgr. Eliška Piklová, Ph.D.

MÍSTO/DATUM
V Praze dne 11.5.2020

DATOVOU SCHRÁNKOU: [4memzkm](#)

ROZHODNUTÍ

o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací a sdělení o poskytnutí informace

Pražská plynárenská, a.s. (dále jen „**povinný subjekt**“), příslušný jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**InfZ**“), rozhodl v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 InfZ ve spojení s ustanovením § 2 odst. 4 InfZ, § 8a InfZ, § 8b InfZ a § 9 InfZ o žádosti pana Mgr. Et Mgr. Jakuba Michálka, dat. narození 6.2.1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3 (dále jen „**žadatel**“), doručené povinnému subjektu dne 24. 9. 2019 o poskytnutí následujících informací podle InfZ, takto:

Žádost pana Mgr. Et Mgr. Jakuba Michálka, dat. narození 6.2.1989, bytem Bořivojova 108, Praha 3 (dále jen „**žadatel**“), ze dne 20.4.2019, o poskytnutí informací, se v rozsahu:

- I. Rozpis všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.),*
- II. Seznam dalších výhod poskytnutých Ing. Pavlu Janečkovi jako je bezplatné užívání automobilu, telefonu, bytu, příspěvek na dovolenou apod. – u každé položky seznamu prosím uveďte náklady společnosti na zajištění výhody v roce 2017 nebo na její pořízení a dále třídu či jinou specifikaci kvality výrobku či služby,*
- III. Seznam destinací pracovních cest Ing. Pavla Janečka v roce 2017 s uvedením data pracovní cesty a účelu,*
- IV. Seznam účetních případů týkajících se zajištění reklamy (např. mediální, PR služby, inzerce) ve prospěch koncernu Pražská plynárenská, a.s. v roce 2017 s uvedením zprostředkovatele (mediální či reklamní agentury) a média, ve kterém byla reklama publikována, nákladů na tuto reklamu,*

o d m í t á,

a v rozsahu:

- V. Dokumentace zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské, a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise,*

z č á s t i o d m í t á.

Odůvodnění rozhodnutí:

(A) Úvodní komentář:

Dne 10.03.2020 povinný subjekt rozhodl o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace žadateli. Proti tomuto rozhodnutí podal žadatel dne 25.03.2020 odvolání, které bylo následně předáno Úřadu na ochranu osobních údajů, jako příslušnému nadřízenému orgánu.

Úřad pro ochranu osobních údajů svým rozhodnutím pod č.j. UOOÚ-01673/20-2 ze dne 24.04.2020, zrušil rozhodnutí povinného subjektu ze dne 10.03.2020 pod č.j. 3/2020 (dále jen „**rozhodnutí ÚOOÚ**“) a věc vrátil povinnému subjektu k novému projednání.

V souladu s rozhodnutím ÚOOÚ vyzval povinný subjekt žadatele k doplnění žádosti a sdělení, k jakému účelu mají být požadované informace poskytnuty, jak mají být tyto informace užity ve veřejném zájmu, v čem spočívá veřejný zájem, v jehož rámci jsou informace žádány a jakým způsobem plní žadatel poslání dozoru veřejnosti tzv. společenského hlídacího psa.

Pražská plynárenská, a. s., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2337

Dne 07.05.2020 obdržel povinný subjekt od žadatele doplňující informace k žádosti.

Po doplnění této žádosti došel povinný subjekt k závěru, jak v tomto rozhodnutí uvedeno.

(B) K odmítnutí žádosti v bodech I. až III.:

V případě bodu I.-III. žádosti žadatel požaduje informace o osobních údajích, které není povinný subjekt oprávněn poskytnout.

Povinný subjekt považuje informace týkající se „*Rozpisu všech nákladů vzniklých v roce 2017 v koncernu Pražská plynárenská, a.s. ve prospěch Ing. Pavla Janečka (např. odměna a podíl na zisku v Pražské plynárenské, a.s. a v jí ovládaných obchodních společnostech, plnění z uzavřených smluv apod.), seznam dalších výhod poskytnutých Ing. Pavlu Janečkovi jako je bezplatné užívání automobilu, telefonu, bytu, příspěvek na dovolenou apod. – u každé položky seznamu prosím uveďte náklady společnosti na zajištění výhody v roce 2017 nebo na její pořízení a dále třídu či jinou specifikaci kvality výrobku či služby a seznam destinací pracovních cest Ing. Pavla Janečka v roce 2017 s uvedením data pracovní cesty a účelu*“ **za osobní údaj**, kdy poskytnutí požadovaných informací by bylo citelným zásahem do soukromí dotčené osoby.

Dle ustanovení § 8a odst. 1 InfZ Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.

Zájem na ochraně práv subjektu údajů k těmto osobním údajům převažuje v případě žádosti žadatele nad právem na informace.

I.

Povinný subjekt v daném případě konstatoval **existenci konfliktu práva subjektu osobních údajů na ochranu osobních údajů a žadatelova práva na informace**, a proto provedl test proporcionality mezi těmito dvěma právy.

Při tomto testu povinný subjekt vzal v úvahu vyjádření dotčené osoby pana Ing. Pavla Janečka, který vyslovil svůj nesouhlas s poskytnutím požadovaných informací, a to z obavy z negativního dopadu do ochrany soukromí jeho i jeho rodiny.

Zároveň žádost dle jeho sdělení působí šikanózním dojmem, neboť jsou ze strany žadatele požadovány pouze informace týkající se výlučně osoby Ing. Pavla Janečka, které však samy o sobě nic nevypovídají o stavu hospodaření společnosti a vynakládání jejích prostředků.

II.

Současně musel povinný subjekt při provádění testu proporcionality vzít v úvahu **specifické postavení jak povinného subjektu, tak jeho managementu**, konkrétně předsedy představenstva Ing. Pavla Janečka:

- 1)** Povinný subjekt je společností založenou dle soukromého práva, působící v režimu soukromého práva a především v silně konkurenčním prostředí na liberalizovaném trhu, kdy

Pražská plynárenská, a. s., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2337

převažujícím účelem existence společnosti je podnikání, tj. soukromý účel, a tento účel naplňuje soukromými prostředky. Toto má výrazný dopad do některých bodů tzv. pětistupňového testu (existence veřejnoprávního dohledu, účel založení), jakož i do obecného hodnocení celé sporné otázky s ohledem na tzv. předpoklad racionality zákonodárce i na potřebu vyvažovat protichůdná práva dotčených osob.

Když už totiž právní úprava umožňuje účast územního samosprávného celku na podnikání soukromých osob prostřednictvím majetkové účasti, **jeví se jako neracionální vykládat neurčitá ustanovení zákona tak, že vzniká nerovnost vlastnictví a nepřiměřená zátěž pro část soutěžitelů na trhu, zatímco jejich konkurenti takovou zátěž nemají.**

V této souvislosti stojí za zmínku, že **povinný subjekt rozhodně není žádným systémovým příjemcem veřejných prostředků, naopak prostřednictvím dividendy do veřejných rozpočtů výrazně přispívá.**

- 2) Poskytnutí požadovaných informací by mělo potenciál negativně ovlivnit podnikání povinného subjektu a jeho postavení v hospodářské soutěži oproti konkurentům.

Trh obchodníků s energiemi je totiž velice specifický. Počet společností, které se obchodem s energiemi zabývají, není vysoký, a proniknutí nových subjektů na tento trh není jednoduchou záležitostí. Zákonná úprava tohoto druhu podnikání je rozsáhlá a některé postupy v této oblasti jsou velmi specifické a zcela odlišné od jiných oblastí podnikání. I z tohoto důvodu není jednoduché na trhu práce najít kvalifikovaného odborníka s praxí v oboru, který by mohl zastávat manažerské pozice v jednotlivých společnostech.

I v takto silně konkurenčním prostředí však existují úzké vazby mezi zaměstnanci a managementem napříč společnostmi zabývajícími se energetikou. Důvodem této úzké spolupráce je zejména fakt, že odborníků je minimální množství a úzká specifikace na energetickou oblast přináší i společné problémy, které je nutné řešit. Toto úzké propojení napříč trhem však naopak přináší i určitá rizika, a to zejména v oblasti ochrany obchodního tajemství a s tím související nutnost důsledného zachovávání mlčenlivosti, a to v rámci veškerých kontaktů mezi konkurenty na trhu.

Jednotlivé společnosti proto přísně tají podmínky, které nabízejí svým manažerům, aby tak minimalizovaly riziko jejich odchodu za lepšími podmínkami konkurenční společnosti v jim dobře známé oblasti.

- 3) Ing. Pavel Janeček byl do své funkce jmenován jako profesionální manažer akciové společnosti, a jeho posláním je řídit společnost stejně efektivně, jako by se jednalo o společnost vlastněnou soukromými akcionáři. V tomto postavení se tedy postavení předsedy představenstva zcela diametrálně liší např. od vrcholných představitelů veřejné správy či od funkcionářů jiných povinných subjektů, na které cílí příslušná ustanovení InfZ.

- 4) Způsob odměňování členů představenstva povinného subjektu je stanoven v konkrétních smlouvách o výkonu funkce. Odměňování se v obecnosti skládá z dvou složek: 1) základní odměna, na kterou členovi představenstva vzniká nárok pravidelně ve sjednané frekvenci, a poté 2) odměna, na kterou členovi představenstva vznikne nárok za předpokladu splnění stanovených kritérií v rámci hospodářského výsledku společnosti.

Odměna za výkon funkce nemusí být společností (povinným subjektem) poskytnuta v případě, že výkon funkce zřejmě přispěl k nepříznivým hospodářským výsledkům společnosti. Odměna může být krácena například při zaviněném porušení povinností v souvislosti s výkonem funkce.

O případném poskytování jakýchkoli mimořádných odměn a jejich výši pak rozhoduje valná hromada po vyjádření dozorčí rady společnosti. Rovněž i případný podíl na zisku, na který by členovi představenstva vznikl nárok, podléhá schválení a rozhodnutí jediného akcionáře.

Z výše uvedeného pak jednoznačně vyplývá, že výše odměn všech členů představenstva a tím i řádné hospodaření s prostředky povinného subjektu je kontrolováno a regulováno jak nejvyšším orgánem společnosti, tak i jejím kontrolním orgánem (dozorčí radou). Nejvyšší orgán společnosti tak má vždy jasný přehled o částkách týkajících se odměny.

Pokud jde o otázku dalších náhrad (např. při pracovní cestě), jejich výše se odvozuje analogicky dle pracovněprávních předpisů.

Výše základní odměny není v případě povinného subjektu dána tabulkovými údaji (tak, jako je tomu ve veřejné správě), ale vzhledem k tomu, že působnost valné hromady povinného subjektu plní představenstvo mateřské společnosti Pražská plynárenská Holding, a.s., jehož členové jsou voleni zejména z řad zastupitelů hlavního města Prahy napříč politickými stranami a pravidelně v poměrném zastoupení dle voleb do zastupitelstva hlavního města Prahy, je dohled nad výší těchto odměn zajištěn odpovídajícím způsobem. Osoby, které rozhodují o odměňování managementu povinného subjektu, jsou tak vázány jak povinnostmi vůči hlavnímu městu Praze jako svému vysílateli (zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze), tak povinností jednat vždy s péčí řádného hospodáře, která vyplývá z jejich členství ve voleném orgánu obchodní korporace dle občanského zákoníku a zákona o obchodních korporacích.

Hospodaření povinného subjektu je rovněž podrobena nejen standardní vnitřní kontrole, ale také dohledové činnosti výboru pro audit (zřizován na základě zákona) a auditora společnosti (zákonem stanovená povinnost přezkoumat účetní závěrku a konsolidovanou účetní závěrku).

S ohledem na výše uvedené tak z pohledu povinného subjektu **není žádného důvodu k tomu, aby na informace o majetkových a jiných osobních poměrech předsedy představenstva povinného subjektu pana Ing. Pavla Janečka bylo nahlíženo jinak než jako na poměry kteréhokoli jiného občana ČR, tedy**

se všemi ohledy a s velmi silným prvkem jejich ochrany jakožto důležité součásti práva na soukromí fyzické osoby.

III.

V této souvislosti je rovněž nutné si uvědomit již výše podrobně rozebírané skutečnosti, a sice že **povinný subjekt má specifické postavení v rámci celé skupiny povinných subjektů**, kdy zákon o svobodném přístupu k informacím primárně cílí na nakládání s veřejnými prostředky státních institucí a institucí, které jsou navázané na příjmy ze státního rozpočtu.

Právo na ochranu soukromí u členů volených orgánů či zaměstnanců obchodních společností zřízených a fungujících v rámci soukromého práva a v rámci tak silně konkurenčního tržního prostředí, jako je prostředí obchodu s energiemi, tak musí jednoznačně požívat širší ochrany, na rozdíl např. od zaměstnanců ve veřejné správě, kde by v rámci testu proporcionality ochrana soukromí nemusela proti právu na informace v takové míře uspět – i s ohledem např. na tu skutečnost, že zaměstnanci takových povinných subjektů jsou odměňováni platem, nikoli mzdou či odměnou za výkon funkce, která je výlučně soukromoprávním ujednáním (samozřejmě s výjimkou zákonných limitů jako je minimální mzda apod.).

Specifické postavení povinného subjektu vyplývá i z faktu, že u povinného subjektu není určen nadřízený orgán, který by mohl rozhodovat o odvolání dle InfZ (od 1. 1. 2020 tak nastupuje fikce nadřízeného orgánu, jímž je Úřad pro ochranu osobních údajů). Povinný subjekt, který je obchodní společností, nemá striktně danou hierarchickou strukturu uvnitř společnosti, podléhá zákonu o obchodních korporacích a společnost má v řadě záležitostí týkajících se vnitřního nastavení na výběr - což je u státních institucí nemyslitelné. Tím uvážlivěji je třeba přistupovat k jakýmkoli prolomením práva povinného subjektu na tzv. „informační sebeurčení“.

IV.

Vrátíme-li se ještě k samotnému testu proporcionality a posuzování žádosti žadatele o poskytnutí informací ad body I.-III. žádosti.

Jak definoval nálezný Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16, **kumulativní** podmínky aplikace ustanovení § 8b zákona o svobodném přístupu k informacím pro případy vyžádání informací o platových (mzdových) poměrech fyzických osob zní následovně:

- a) účelem vyžádání informace je přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu,
- b) informace samotná se týká veřejného zájmu,
- c) žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídačského psa“,
- d) informace existuje a je dostupná.

K uvedeným bodům lze doplnit v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 55/2012 další z podpůrných podmínek, a sice že pokud žadatel žádá informace o finančních prostředcích poskytovaných fyzickým osobám, **měl by tvrdit a doložit konkrétní pochybnosti o tom, zda v souvislosti s odměňováním dotčených osob jsou veřejné prostředky vynakládány hospodárně.**

K bodu a)

Žadatel ve svém doplnění žádosti uvádí, že požadované informace mají sloužit jako jeden z podkladů k prověření informací z článku vydaného webem Echo24, a názvem *“Praxe v pražské plynárenské zářky Krnáčové: Objednávky celkově za miliony bez výběrového řízení”*.

Uvedené tvrzení žadatele však nelze považovat za dostatečné, jelikož tento článek nenásvědčuje tomu, že povinný subjekt nestandardním způsobem hospodaří s prostředky, kterými disponuje. Ani v rámci doplnění účelu žádosti žadatel neprokázal, jakým způsobem chce přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu na základě požadovaných informací. Zmiňovaný článek se většiny informací, jež žalobce žádá, vůbec netýká.

Další žadatelem zmíněné články pak pouze nepřímo obviňují a napadají povinný subjekt např. i z daňových úniků, nicméně v žádném ohledu nesouvisí s informacemi, které žadatel ve své žádosti požaduje a u jejichž poskytnutí odůvodňuje právě těmito články a „veřejnou diskusi“ jimi vyvolanou.

Žadatel tedy z pohledu povinného subjektu ani po výzvě k doplnění své žádosti ve vztahu k naplnění výše uvedených kritérií žádné konkrétní pochybnosti o hospodaření povinného subjektu ve vztahu k odměnám managementu nevznáší, resp. ve svém zdůvodnění toho, co je účelem jeho žádosti a jak hodlá prostřednictvím požadovaných informací přispět k diskusi o věcech veřejného zájmu, o žádných takových pochybnostech nehovoří.

Není tudíž ze strany žadatele odůvodněn žádný zvýšený veřejný zájem na zkoumání odměn v povinném subjektu, neboť ze strany žadatele nebyly ani vzneseny konkrétní pochybnosti o hospodárnosti při odměňování členů představenstva, které vyžaduje judikatura Nejvyššího správního soudu.

Zároveň je hospodaření povinného subjektu možné „kontrolovat“ i ze strany veřejnosti na základě pravidelně zveřejňovaných a podrobných výročních zpráv povinného subjektu, a rovněž interní kontrolní mechanismy v rámci subjektu jsou nastaveny a fungují v souladu s relevantními předpisy práva obchodních společností.

K tomuto je zapotřebí znovu podotknout, že **mzdové náklady povinného subjektu, ani náklady na odměny členů orgánů, nejsou veřejnými prostředky**, a to ze dvou důvodů:

- a. Povinný subjekt je vysoce ziskovým podnikatelským subjektem a odměny členům orgánů jsou vypláceny z prostředků získaných jeho podnikáním, nikoli z veřejných zdrojů.
- b. Podřazení platů, mezd a odměn pod kategorii veřejných prostředků zpochybnil přesvědčivě prof. Aleš Gerloch ve svém příspěvku, ve kterém současně zpochybňuje, zda při aplikaci InfZ nedochází mj. k porušení práva na ochranu soukromí osob, o jejichž platech má být informace poskytnuta. Tento příspěvek poskytl jako *amicus curiae* Ústavnímu soudu do odůvodnění nálezu sp. zn. IV. ÚS 1378/16. Ústavní soud v bodě 61 odůvodnění uvedeného nálezu konstatuje, že „s argumentací profesora Aleše Gerlocha souhlasí“.

Jak již bylo výše zmíněno, povinný subjekt přináší hlavnímu městu Praze každoročně vysokou dividendu a rozhodně není žádným systémovým příjemcem veřejných prostředků - právě naopak.

K bodu b):

Žadatel tvrdí, že „informace požadované žadatelem se bezesporu týkají veřejného zájmu, jelikož hospodaření Pražské plynárenské jako subjektu (zprostředkovaně) ovládaného hlavním městem Prahou a hospodařícího s de facto veřejnými prostředky, tedy penězi daňových poplatníků“. Na tomto místě si dovoluujeme odkázat na výše uvedená tvrzení a argumentaci povinného subjektu, když odměny jsou vypláceny v tržním prostředí, nepocházejí z veřejných rozpočtů (výběr daní apod.) a veřejným zájmem je spíše standardní fungování korporace pod vedením profesionálního managementu a s minimalizací vnějších tlaků motivovaných politickým bojem.

Pokud tedy jde o to, zda se informace samotná týká veřejného zájmu – jakkoli povinný subjekt rozumí požadavku Pirátské strany na transparentnost ve veřejném životě, jedná se stále pouze o prostředek, nikoli o cíl či o předmět veřejného zájmu.

V tomto směru je třeba rozlišovat mezi veřejnou diskusí o věcech veřejného zájmu na straně jedné a diskusí vedenou na veřejnosti na straně druhé. Pokud si někteří politici přes média sdělují své protichůdné názory na poměry v povinném subjektu, neznamena to ještě automaticky, že se z daného tématu stala veřejná diskuse o věcech veřejného zájmu. Ani to neznamena, že by bylo v pořádku, aby jeden ze zúčastněných atakoval povinný subjekt a jeho představitele s využitím zákona o svobodném přístupu k informacím.

K bodu c):

Žadatel uvedl, že splňuje definici „hlídacího psa“. S tímto tvrzením však povinný subjekt z důvodů níže uvedených nesouhlasí a dle jeho názoru žadatel není společenským hlídacím psem ani neplní úkoly či poslání dozoru veřejnosti.

Žadatel je soukromou osobou, která je navíc politicky činná. Podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 1378/16 je příkladem společenského hlídacího psa nevládní organizace zaměřující pozornost na věci veřejného zájmu, může to být také tisk. Typicky se může jednat například o organizaci Transparency International. Výčet sice není konečný, je ale evidentní, že se má jednat o subjekty nacházející se vně politických struktur, tj. o subjekty nezávislé a nestranné.

To však neplatí u žadatele. Ten dovozuje svou úlohu dozoru veřejnosti ze svého postavení poslance a člena Pirátské strany. Nicméně funkce poslance Parlamentu České republiky **z něj činí primárně objekt, nikoli subjekt veřejné kontroly**. V žádném případě pak není nezávislý, neboť je prominentním členem politické strany.

* * *

Souhrnně ke všem výše řešeným bodům a) až c) je třeba zdůraznit, že požadované informace rovněž patří k soukromým osobním údajům dotčené fyzické osoby (Ing. Pavla Janečka). Princip ochrany těchto údajů je obsažen v zákoně o ochraně osobních údajů, přičemž tento byl dále posílen nařízením č. 2016/679/EU (GDPR). Nadto jsou tyto soukromé údaje chráněny jako ústavní právo článkem 10 Listiny základních práv a svobod, tak evropskou Úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod (článek 8). K prolomení této právní ochrany nejsou v posuzovaném případě splněny podmínky.

Vše výše uvedené souvisí s **ústavněprávní problematikou**, která je sporům o poskytování informací týkajících se údajů o soukromí fyzických osob inherentní. Na tomto místě znovu odkazujeme na vyčerpávající odůvodnění nálezu Ústavního soudu ČR sp. zn. IV. ÚS 1378/16, a to včetně analýzy prof. Aleše Gerlocha, se kterou se Ústavní soud výslovně ztotožnil.

Z analýzy plyne závěr, že **není správná deformace pojetí práva na informace dle článku 17 odst. 5 Listiny základních práv a svobod směrem v tom smyslu, že konstituuje právo na informaci od kohokoli o čemkoli**. Článek 17 je totiž primárně zaměřen na svobodu projevu. Právo na informace, jak jej vykonává žadatel, má tak oporu pouze v právu jednoduchém, konkrétně v zákoně č. 106/1999 Sb. Tento závěr je zásadní, neboť proti tomuto zákonnému právu stojí jednoznačně ústavní právo na ochranu osobnosti a jejího soukromí podle článku 10 Listiny. I z hlediska poměru právní síly proti sobě stojících pravidel tedy převažuje ochrana soukromí.

Otázkou tedy je, zdali poskytnutí těchto zcela konkrétních informací o konkrétních lidech a jejich odměnách či dalších poměrech naplní účel InfZ. Žadatel se domáhá informací o profesionálním managementu povinného subjektu, který řídí společnost vystavenou plné soutěži na trhu obchodování s plynem. **Taková informace dle povinného subjektu neumožní žadateli si učinit představu o jeho hospodaření, když bude znát pouze konkrétní odměnu či další poměry jednoho konkrétního člena představenstva, aniž by znal např. jeho pracovní nasazení a skutečné vytížení a reálné provádění obchodního vedení. Žadatel si nemůže z informací, které žádá, dovodit závěr ohledně hospodárnosti při nakládání s jakýmkoli prostředky.** Takové informace lze získat z anonymizovaných a celkových údajů o platových poměrech obsažených ve výročních zprávách. Jedině takový postup umožní povinnému subjektu chovat se v souladu s uvedeným testem proporcionality a splnit tak svoji povinnost zachování spravedlivé rovnováhy mezi kolidujícím veřejným zájmem, pokud by však existoval, a právem na ochranu soukromí.

V.

S ohledem na obsah a uvedený účel žádosti dle povinného subjektu nedošlo ke splnění podmínek umožňujících poskytnutí požadovaných informací o odměnách a souvisejících poměrech fyzické osoby, popsanych nálezem Ústavního soudu ČR IV. ÚS 1378/16 a potvrzených například nálezem Ústavního soudu ČR IV. ÚS 1200/16.

Žadatel v žádosti o informace (a ani po doplnění účelu žádosti na základě výzvy povinného subjektu k jejímu doplnění) **neprokázal, že existuje nějaká nutnost a potřeba z hlediska veřejného zájmu, která by zdůvodnila zásah do ochrany osobních údajů pana Ing. Pavla Janečka.**

Žadatel ve své žádosti i přes doplnění žádosti neprokázal, že jeho právo na požadované informace převažuje nad právem na ochranu osobních údajů Ing. Pavla Janečka. Povinný subjekt vycházel z nálezu Ústavního soudu ze dne 17. 10. 2017 sp. zn. IV. ÚS 1378/16, a dospěl k závěru, že v případě této žádosti nejsou splněny podmínky pro poskytnutí požadovaných informací. Proto povinný subjekt rozhodl, jak je výše uvedeno.

(C) K odmítnutí žádosti v bodě IV.:

S ohledem na ustanovení § 9 odst. 1 InfZ, pokud je požadovaná informace obchodním tajemstvím, povinný subjekt ji neposkytne.

Požadované informace v rozsahu: „*Seznam účetních případů týkajících se zajištění reklamy (např. mediální, PR služby, inzerce) ve prospěch koncernu Pražská plynárenská, a.s. v roce 2017 s uvedením zprostředkovatele (mediální či reklamní agentury) a média, ve kterém byla reklama publikována, nákladů na tuto reklamu*“ **považuje povinný subjekt za své obchodní tajemství**, které je chráněno jak obecně závaznými právními předpisy, tak vnitřní směrnici povinného subjektu.

I.

Obchodní tajemství tvoří dle § 504 občanského zákoníku konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastník zajišťuje ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení. Obchodní tajemství musí naplňovat všechny zákonem uvedené znaky a to současně.

Pokud jde o konkrétní informace požadované ze strany žadatele, povinný subjekt v nich jednoznačně spatřuje součást svého obchodního tajemství a naplnění jeho jednotlivých zákonných znaků zdůvodňuje níže následovně:

a) Konkurenční významnost informace:

Tímto pojmem byl nahrazen dříve používaný termín „*skutečnosti obchodní, výrobní či technické povahy*“ (§ 17 ObchZ). V rámci výkladu konkurenční významnosti je tedy možné využít i výkladu dříve zastávaného ve vztahu k § 17 ObchZ.

Jedná se o takové neběžné skutečnosti, u nichž lze důvodně předpokládat, že zakládají lepší postavení povinného subjektu na trhu proti konkurentům.

Co vše může být považováno za konkurenčně významné je alespoň zčásti řešeno v rámci rozsudku Nejvyššího soudu ze dne 02.02.2005, sp. zn. 21 Cdo 1874/2004: „*Konkurenčně významnými skutečnostmi mohou být např. **seznamy** zákazníků, **dodavatelů**, **podnikatelské plány a strategie**, cenové odhady, výrobní náklady, nejrůznější studie, **informace z obchodních smluv**, vzorníky, výrobní programy, nová technická řešení, technologické postupy a vzory, **marketingové strategie**, dokumentace apod. Obchodním tajemstvím může být např. i organizační změna u zaměstnavatele, který je podnikatelem.*“

Jelikož je povinný subjekt společností, která je vystavená plné soutěži na trhu obchodování s energiemi, jsou informace o jeho obchodních partnerech v oblasti reklamy a médií jednoznačně konkurenčně významnými skutečnostmi - vypovídají totiž především o strategii povinného subjektu v této oblasti.

S ohledem na to, že se povinný subjekt pohybuje ve vysoce konkurenční prostředí a na reklamní strategii a mediální komunikaci směrem k zákazníkům a potencionálním zákazníkům je z velké části založen jeho obchodní úspěch, jsou tyto informace z pohledu povinného subjektu důvodně a legitimně chráněny jako součást jeho obchodního tajemství.

Toto se týká i jakýchkoli jiných informací o obchodním partnerech povinného subjektu – ať už se jedná o vztahy v jakýchkoli oblastech. Vždy vypovídají velmi mnoho o strategii povinného subjektu, o rozložení jeho záměrů a potažmo i finančních prostředků do jednotlivých oblastí či mezi jednotlivé obchodní partnery, což jednoznačně jsou informace vysoce důvěrného charakteru a splňující požadavek jejich konkurenční významnosti pro povinný subjekt – aby tak mohly být legitimně chráněny jako součást obchodního tajemství.

Poskytnutí a potažmo zveřejnění takových informací by mohlo vést ke znevýhodnění povinného subjektu při vyjednávání s dodavateli dotčených služeb (snížení reálných možností pro vyjednání výhodnějších podmínek, pro vyjednávání o ceně apod.). Zároveň by informace související s marketingovou strategií mohly být zneužity konkurenty povinného subjektu na trhu, neboť jak již bylo výše řečeno, na reklamní strategii a mediální komunikaci směrem k zákazníkům a potencionálním zákazníkům je z velké části založen obchodní úspěch povinného subjektu.

Rovněž by informace mohly být zneužity v rámci konkurenčního boje mezi dodavateli působícími na dotčeném trhu (reklama, média, komunikace apod.), čímž by se povinný subjekt vystavil reálnému riziku nevyžádaných obchodních nabídek ze strany konkurenčních společností a rovněž např. hrozbě zatažení jména povinného subjektu do vyjednávacích strategií těchto společností vůči jiným jejich smluvním partnerům.

Zároveň povinný subjekt považuje za nutné zmínit i **návaznost na věcně propojenou legislativu týkající se registru smluv**. V souladu s ust. § 5 odst. 6 (ve spojení s odst. 5) zákona o registru smluv (dál jen „ZRS“) je umožněno vypuštění následujících metadat ze smlouvy – a to je identifikace smluvních stran a cena (hodnota plnění), jsou-li tato metadata obchodním tajemstvím dotčené osoby. I ZRS tedy počítá s tím, že tyto informace budou ze strany povinných subjektů chráněny jako obchodní tajemství a takové chování povinného subjektu tedy je v zcela v souladu i s touto rovinou úpravy práva veřejnosti na informace. S ohledem na to, že tyto informace tvoří jádro požadavku žadatele v dotčeném bodě IV. žádosti, slouží toto jako další podpůrný argument pro rozhodnutí povinného subjektu o tomto bodě žádosti.

b) Určitelnost informace:

Jedná se o požadavek objektivní vnímatelnosti takové informace. Pouze takové skutečnosti, které lze zachytit či popsat ve smyslu vnímatelné podoby, jsou způsobilé tvořit obchodní tajemství.

Tento zákonný požadavek je v daném případě jednoznačně splněn, neboť o určitelnosti a objektivní vnímatelnosti požadovaných informací, které jsou povinným subjektem chráněny jako součást obchodního tajemství, nemůže být sporu - koneckonců jsou jak v rámci žádosti žadatele, tak zde v rámci toho rozhodnutí jednoznačně popsány a vymezeny.

c) Ocenitelnost informace:

Skutečnosti tvořící obchodní tajemství mají mít alespoň potenciální materiální či nemateriální hodnotu. Otázka ocenitelnosti utajovaných informací je logicky problematická, neboť pokud má jít o skutečnosti neběžné a navíc konkurenčně významné, může být velmi obtížné provést srovnání daných skutečností s jinými neběžnými konkurenčně významnými skutečnostmi tak, aby se stanovila jejich cena. Má se však za to, že konkurenční hodnota obchodního tajemství vyplývá právě z jeho utajení a ze skutečnosti, že poskytnutí těchto požadovaných informací by mělo vliv na hospodářské výsledky povinného subjektu.

V daném případě je i tato podmínka naplněna, neboť jak již bylo výše uváděno, pohybuje se povinný subjekt ve vysoce konkurenčním prostředí a na reklamní strategii a mediální komunikaci směrem k zákazníkům a potencionálním zákazníkům je z velké části založen jeho obchodní úspěch. Rovněž by zveřejnění takových informací by mohlo vést ke znevýhodnění povinného subjektu při vyjednávání s dodavateli dotčených služeb (snížení reálných možností pro vyjednání výhodnějších podmínek, pro vyjednávání o ceně, přerušení dlouhodobých funkčních oboustranně výhodných smluvních vztahů apod.).

d) Běžná nedostupnost informace:

Jedná se o skutečnosti, které jsou konkurentům povinného subjektu nedostupné či o informace známé jen malému okruhu osob.

Požadavek nedostupnosti v příslušných obchodních kruzích úzce souvisí s tím, že obchodní tajemství je jedním ze soukromoprávních institutů, jež slouží k ochraně investice podnikatele. Investice potom spočívá v tom, že podnikatel vynakládá peněžní prostředky k vytvoření určitých skutečností, jež **zlepšují jeho postavení na trhu**. Např. přímo či nepřímo snižují výrobní náklady, **zvyšují zájem spotřebitelů či zákazníků o podnikatelovy výrobky či služby**, umožňují monitoring chování konkurence atd. Běžná nedostupnost skutečností tvořících obchodní tajemství představuje jejich nedostupnost nejen ve vztahu ke konkurentům (srov. podmínku konkurenční významnosti obchodního tajemství), ale i ve vztahu k osobám, které by mohly konkurentům obchodní tajemství jednoduše sdělit či jinak poskytnout (viz *komentář k občanskému zákoníku C.H.Beck, 1. vydání, 2014*).

Skutečnosti, jejichž sdělení je požadováno ze strany žadatele, jednoznačně naplňují i tuto podmínku, neboť se rozhodně nejedná o běžně dostupné informace a povinný subjekt je chrání před sdělováním třetím osobám i v rámci svých interních předpisů (směrnice sloužící pro potřeby zaměstnanců k identifikaci informací tvořících obchodní tajemství a k jejich následné ochraně). (K zajišťování utajení dotčených skutečností podrobněji viz níže bod e) této části rozhodnutí).

e) Souvislost s obchodním závodem:

Souvislost může spočívat v tom, že jde o skutečnosti související s výrobou, **obchodem**, distribucí, **marketingem**, logistikou, **jednáním**, **podnikovou strategií** atd. (viz *komentář k občanskému zákoníku C.H.Beck, 1. vydání, 2014*).

Požadované informace se týkají jednání a obchodování povinného subjektu na trhu, obchodní a podnikové strategie a marketingového plánu a strategie. Nade vší pochybnost se tak jedná o informace související s obchodním závodem povinného subjektu.

f) Zajišťování utajení:

Ze strany povinného subjektu je utajení informací tvořících obchodní tajemství zajištěno jak kroky faktickými, tak právními.

Pokud jde o kroky faktické, jedná se především o přístupová hesla jak do prostor pracovišť jednotlivých odborných útvarů, tak do počítačových systémů i osobních počítačů využívaných jednotlivými zaměstnanci.

Pokud jde o kroky právní, je ochrana obchodního tajemství zajištěna vnitřními předpisy povinného subjektu jakožto zaměstnavatele, a rovněž v rámci smluv o výkonu funkce s členy orgánů. U vybraných zaměstnanců či členů orgánů je pak v souvislosti s ochranou informací využíván i institut konkurenční doložky.

Vnitřní směrnice povinného subjektu týkající se obchodního tajemství jasně uvádí, co je povinným subjektem považováno za obchodní tajemství a jakým způsobem má být zajištěno jeho utajení. Tato vnitřní směrnice zároveň vymezuje přehled skutečností tvořících obchodní tajemství povinného subjektu, jako například:

- organizační členění společnosti,
- seznamy zákazníků a způsob prodeje,
- **seznamy dodavatelů** a způsob prodeje,
- **podnikatelské plány a strategie,**
- **podnikové a obchodní strategie,**
- **marketingový plán a strategie,**
- výše provize a odměn,
- vnitropodniková evidence a administrativa;
- záznamy z jednání,
- a další.

II.

Informace, jejichž poskytnutí žadatel požaduje, **považuje povinný subjekt za své obchodní tajemství**, které je chráněno jak obecně závaznými právními předpisy, tak vnitřní směrnici povinného subjektu. A jak vyplývá z výše uvedeného rozboru, naplňují požadované informace všechny zákonné podmínky pro to, aby mohly být za součást obchodního tajemství považovány a rovněž jako takové i legitimně a bezvýjimečně chráněny.

Pražská plynárenská, a. s., zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze, oddíl B, vložka 2337

S ohledem na ustanovení § 9 odst. 1 InfZ proto povinný subjekt rozhodl, že požadované informace neposkytne.

(D) K částečnému odmítnutí žádosti a sdělení o poskytnutí informace v bodě V.:

Požadovaná informace se týká „dokumentace zaměstnaneckých voleb koncernu do dozorčí rady Pražské plynárenské, a.s., zejména protokol o výsledku voleb, seznam návrhů s uvedením toho, kdo návrh kandidáta předložil, počet hlasujících a hlasy pro jednotlivé kandidáty, složení volební komise.“

I.

V období, kdy pro povinný subjekt platila zákonná povinnost volit do dozorčí rady členy z řad zaměstnanců (tj. do 31.12.2013), byl protokol o výsledku voleb podkladem pro zápis takto zvolených členů dozorčí rady do obchodního rejstříku.

V této části povinný subjekt žadateli vyhověl a poskytuje **tímto kopií zápisu ze zasedání volební komise a protokolu o výsledku voleb zaměstnanců do dozorčí rady**, a to ve vztahu k posledním zaměstnaneckým volbám, které byly povinně konány v souladu se zákonnou úpravou – a to v roce 2012.

Protokol obsahuje nejen výsledek volby, na jehož základě došlo k zápisu dotyčných zvolených členů dozorčí rady do obchodního rejstříku, ale zároveň i jména kandidátů, počet hlasujících, počet hlasů odevzdaných pro jednotlivé kandidáty a rovněž složení volební komise.

V této části žádosti tedy povinný subjekt rozhodl o poskytnutí požadovaných informací a předmětný dokument zasílá žadateli jako Přílohu tohoto rozhodnutí.

II.

Pokud jde o údaj o tom, kdo jednotlivé kandidáty navrhoval, tento údaj v protokolu o volbě není obsažen a povinný subjekt jej žadateli nemůže poskytnout, neboť se nejedná o údaj, který by byl v souvislosti s volbou členů dozorčí rady povinně a oficiálně evidován.

Bez osobního souhlasu by se konkrétní osoba nikdy kandidátem nestala, přičemž skutečnost, kdo konkrétně její kandidaturu případně inicioval, nebyla nijak oficiálně zaznamenávána a není tudíž k dispozici. Povinný subjekt by navíc evidenci a případné zpřístupnění takovéto informace považoval za možný zásah do soukromí dotčených osob, neboť názory týkající se vhodnosti či nevhodnosti kandidátů jsou považovány za ryze osobní věc každého ze zaměstnanců – koneckonců i to je jeden z důvodů anonymního hlasování v rámci voleb všeho druhu, zaměstnanecké volby do dozorčí rady nevyjímaje.

Zároveň je absence oficiální evidence takových informací i v nejlepším zájmu zaměstnavatele, neboť v kolektivu zaměstnanců by zveřejnění jakýchkoli informací o podpoře či nepodpoře jednotlivých kandidátů mohlo způsobit potíže a negativně tak ovlivnit činnost povinného subjektu.

Povinný subjekt zároveň nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat.

V této části žádosti tedy povinný subjekt rozhodl o odmítnutí poskytnutí požadovaných informací.

III.

Pokud jde o období po vstupu v účinnost nové soukromoprávní úpravy, konkrétně zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích):

- Do 14.01.2017 zákon o obchodních korporacích povinnou účast zaměstnanců v dozorčí radě vůbec neobsahoval;
- Situace se změnila s novelou zákona, která vešla v účinnost ke 14.01.2017, nicméně hranicí počtu zaměstnanců konkrétní společnosti pro vznik povinné účasti zaměstnanců v dozorčí radě se nově stal počet 500 – přičemž povinný subjekt v období od této novely až dosud tohoto počtu zaměstnanců nedosahuje.

V souvislosti s účinností zákona o obchodních korporacích bylo přijato nové znění stanov, které již neupravovalo volbu části členů dozorčí rady ze strany zaměstnanců, ale ponechalo volbu celého osazenstva dozorčí rady na jediném akcionáři – přičemž tato situace trvá dodnes, neboť ani novela zákona z roku 2017 na této situaci nic nezměnila.

Skutečnost, že ze strany jediného akcionáře byla z úcty k tradici a pozitivním zkušenostem zachována účast zaměstnanců v dozorčí radě je však pouze jeho rozhodnutím. A pokud se zaměstnanci v rámci rozhodování jediného akcionáře vyjadřují k možným vhodným kandidátům atd., jedná se pouze o interní fórum a vůči jedinému akcionáři se jedná o pouhý návrh či doporučení – nicméně o volbě členů dozorčí rady rozhoduje pouze jediný akcionář, bez nutnosti a potřeby jakýchkoli konzultací, návrhů či souhlasů ať už ze strany jiného orgánu společnosti či jejích zaměstnanců.

Dále zde povinný subjekt odkazuje na ust. § 2 odst. 4 InfZ, dle něhož se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na **názory**, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací – přičemž jak vyplývá z výše uvedeného, přesně takového charakteru požadované informace v období po 31.12.2013 jsou.

V této části žádosti tedy povinný subjekt rozhodl o odmítnutí poskytnutí požadovaných informací.

IV.

Pokud jde o bod V. žádosti jako takový, považuje povinný subjekt za potřebné se k němu souhrnně uvést ještě následující.

Informace týkající se zaměstnaneckých voleb nemohou v žádném případě vypovídat nic o hospodaření povinného subjektu ani o žádné jiné skutečnosti, na jejímž základě by bylo možné tyto informace žádat dle InfZ.

Zároveň pak není povinnému subjektu vůbec zřejmé, jakým způsobem by mohly informace týkající se zaměstnaneckých voleb přispět k veřejné diskusi či jak se týkají hospodaření s veřejnými prostředky. Z pohledu povinného subjektu je naopak zřejmé, že tyto informace nijak nemohou k takovému účelu přispět ani sloužit.

Jaká je motivace žadatele, žádá-li poskytnutí těchto informací, je tedy nejasné.

(E) Závěrečný komentář:

Povinný subjekt považuje za vhodné celý kontext žádosti a rozhodování o ní ještě doplnit o následující podpůrné skutečnosti.

Nelze rozhodně opomenout důležitost vlivu aktuální situace ve společnosti, kdy je v důsledku celosvětové pandemie nového typu koronaviru COVID-19 pravděpodobné propuknutí více či méně intenzivní ekonomické a hospodářské krize.

Za této situace je tedy víc než kdy jindy naprosto nezbytné, aby podnikatelská činnost povinného subjektu nebyla ničím, a to ani potencionálně, ohrožována či ztěžována.

V případě, že by neadekvátně extenzivním výkladem postavení společnosti jakožto povinného subjektu byl tento nucen poskytovat jakékoli informace, které by jej mohly poškodit či jakkoli jinak ohrozit, ať už z pohledu ryze podnikatelského (tj. jeho pozice na trhu a ve vztahu ke konkurenci), či z pohledu interního fungování a personálního obsazení (riziko odchodu zkušeného managementu v důsledku odtajnění mzdových či jiných podmínek – přičemž se jedná o management, který v minulých letech prokázal jednoznačnou a silnou schopnost velmi efektivního řízení a který bude schopen společnost provést případnou krizí s co možná nejmenšími důsledky), bude to znamenat nepochybné ohrožení podnikání povinného subjektu a jeho možností poskytovat kvalitní, bezpečnou a spolehlivou službu zákazníkům.

* * *

Poučení o opravném prostředku:

Proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací lze podle ustanovení § 16 odst. 1 InfZ ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. O odvolání bude rozhodovat Úřad pro ochranu osobních údajů.

Poučení:

Pokud žadatel s postupem při vyřizování žádosti o informace nesouhlasí, může podle § 16a odst. 1 InfZ podat stížnost do 30 dnů od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu. O stížnosti bude rozhodovat Úřad pro ochranu osobních údajů.

Pražská plynárenská, a.s.

Mgr. Eliška Piklová, Ph.D.

Právní odbor